

РЕШЕНИЕ

№ 4652

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **140** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. Б. К. чрез адвокат Ц. З. срещу Решение № 1040-21-793/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което са отхвърлени жалбите на Д. Б. К. срещу Разпореждане №№ 214-00-8913-4 от 29.09.2022г., 214-00-8913-5 от 29.09.2022г. и 214-00-8913-6 от 29.09.2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица и са потвърдени същите разпореждания. Жалбоподателката излага съображения за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърдените с него разпореждания. В жалбата се твърди, че дружеството „Интерпроект БГ“ ЕООД е нарушило разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 1, б. „в“ от ЗЗО и чл. 7, ал. 3 от КСО, но тя е била на редовно трудово правоотношение и невнасянето на осигурителни вноски от страна на работодателя не я лишава от правата и. Излага още, че отговаря на всички условия, предвидени в чл. 54а, ал. 1 от КСО, като административният орган неправилно е приложил разпоредбата. Моли съда да отмени оспорения административен акт и да върне преписката на административния орган със задължителни указания за отпускане на парично обезщетение за безработица.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от процесуалния представител адв. З., който поддържа подадената жалба и моли решението да бъде отменено, като бъде върната преписката на административния орган за ново произнасяне. Претендира присъждане на направените разноски, за

които представя списък.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. – град, в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана по съображения изложени в оспорения административен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със Заявление, вх. № 214-00-8913/69.04.2020 г. на ТП на НОИ-С. град, Д. Б. К. е сезирала административния орган с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица по реда и условията на чл.54а от КСО. С Разпореждане № 214-00-8913-1/11.05.2020 г. исканото обезщетение е отпуснато за периода от 09.03.2020 г. до 08.01.2021 г. в размер 37.38 лв. дневно.

При извършване на проверка по спазването на осигурителното законодателство, е осъществен контрол по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на осигурителя „Интерпроект БГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], обективирана в Констативен протокол КВ-5-21-01150639/21.06.2022 г. Установено е, че „Интерпроект БГ“ ЕООД е вписан в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ с управител В. А. К. и едноличен собственик на капитала Л. А. Г.. Считано от 12.06.2017 г. дружеството е с променен адрес на седалище: [населено място],[жк], [улица], ет. 5, ап. 1 и с едноличен собственик и управител М. Л. Н.. Едноличен собственик и управител на дружеството от 08.11.2017г. до датата на приключване на проверката е С. Г. С.. По партидата на дружеството в ТР има данни за обявени годишни финансови отчети за извършвана дейност за периода на финансовите 2011 г. — 2016 г.

На основание чл. 44, ал. 1 и във връзка с чл. 36 от АПК чл. 74 и 75 от ДОПК е изпратено запитване с писмо изх. № 1043-21 -821#5/14.12.2021 г. до компетентната ТД на НАП - С. за предприемане на необходимите действия в рамките на тяхната компетентност, както и да предоставят информация. С писмо вх. № 1043-21-821 #8/08.02.2022 г. ТД на НАП - С., офис К. село е уведомило ТП на НОИ - С. град, че на дружество-осигурител е извършена проверка за факти и обстоятелства в информационната система на НАП. В информационната система /ИС/ на НАП няма данни за подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за посочения период с декларирани приходи, разходи и счетоводен резултат, няма данни регистрирани фискални устройства на дружеството и няма данни за регистрирани търговски обекти.

Всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП от представляващите дружеството - М. Л. Н. и С. Г. С.. Установено е също, че дружеството има задължения и има наложени обезпечителни мерки - запор върху банкови сметки.

До Изпълнителна агенция /ИА/ „Главна инспекция по труда“ /ГИТ/, на основание чл. 44 - 46 и във връзка с чл. 36 от АПК е изпратено искане с изх. № 1043-21-821#4/14.12.2021 г. да бъде извършена проверка по компетентност относно спазването на трудовото законодателство за лицата по трудови правоотношения. От ИА ГИТ с вх. № 1043-21-821#7/11.01.2022 г. е получен отговор, че инспектори от Дирекция Д „ИТ” - С. са посетили адреса по седалище и управление на дружеството, но на място не е открит офис, управител или негов законен представител. На управителя на дружеството С. Г. С. е изпратена призовка на основание чл. 45, ал. 1 от АПК, с цел представяне на документи и с изпратено писмо за съдействие до СДВР.

Във връзка с установеното е извършена справка в информационната система на НОИ от която става ясно, че С. Г. С. няма декларирано начало на дейност и осигуряване в качеството си на управител на „Интерпроект БГ“ ЕООД, а така също няма данни лицето да е сключвало трудови договори с трети дружества, в качеството му на лице, полагащо труд.

Предприети са действия за осъществяване на контакт със собственик и управител на дружеството или с негов законен представител, упълномощено длъжностно лице относно проверка на основание чл. 108, ал. 1 от КСО и представяне на финансово-счетоводни документи от „Интерпроект БГ“ ЕООД. Изпратени са задължителни предписания за представяне на необходимите за извършване на ревизията документи са изпратени на адрес по седалище на дружеството [населено място], които са се върнали в цялост с гриф „преместен” и на личния адрес на управителя, отново неполучени и върнали се в цялост.

За осъществяване на контакт е представляващия „Интерпроект БГ” ЕООД - С. Г. С. са изпратени задължителни предписания до неговия постоянен и настоящ адрес с опис на необходимите документи, касаещи извършването на проверката, като пощенската пратка е върната в цялост с гриф „непотърсено от получателя“.

От контролните органи на ТП на НОИ - С. град е извършено посещение на адреса седалище на дружеството, но контакт с управител или лице представляващо дружеството не е осъществен.

От Столична дирекция на вътрешните работи е потърсено съдействие за установяване на контакт със С. Г. С. с цел представяне на документацията на дружеството, необходима за извършване на проверката, но от СДВР - отдел „Икономическа полиция“ е получен отговор, че лицето е търсено на известните на МВР адреси, но с него не е установен контакт.

В хода на извършваната проверка, на основание чл. 44 - 46 от КСО във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4 т. 1 от КСО, в т.ч. и за Д. Б. К., са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения с цел изясняване на фактичестката обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в „Интерпроект БГ“ ЕООД.

Въз основа на събраните доказателства и установените при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01150639/21.06.2022 г. издаден от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, предвид липсата на подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО в НАП и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството за периода след м.01.2018 г. - м.01.2022 г.

В тази връзка са издадени и Задължителни предписания № ЗД-1-21-01150576 от 21.06.2022г. от контролните органи на ТП на НОИ - С. град за заличаване от „Интерпроект БГ“ ЕООД на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица, вкл. и за Д. Б. К. с вид осигурен „01” за периода от 04.09.2019 г. до 08.03.2020 г. и за периода от 09.03.2020 г. до 08.04.2020 г. с код за вид осигурен „27”.

След влизане в сила на Задължителните предписания по служебен ред, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба Н-13 от 17 декември 2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица /в сила от 03.01.2020 г./ са заличени служебно, вкл. данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за Д. Б. К. с вид осигурен

„01" за периода от 04.09.2019 г. до 08.03.2020 г. и за периода от 09.03.2020 г. до 08.04.2020 г. с код за вид осигурен „27".

С оглед заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, са постановени Разпореждане № 214-00-8913-4 от 29.09.2022 г., с което е отменено Разпореждане № 214-00-8913-1/11.05.2020 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от Кодекса за социално осигуряване, Разпореждане № 214-00-8913-5 от 29.09.2022 г., с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО и Разпореждане № 214-00-8913-6 от 29.09.2022 г., с което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено Д. К., да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 09.04.2020 г. до 08.02.2021 г. в размер на в размер на 7737.66 лв.

С жалби вх. № 1012-21-1352, 1012-21-1353 и 1012-21-1354 от 11.10.2022 г. Д. К. е оспорила в законоустановения срок разпореждане № 214-00-8913-4, 214-00-8913-5 и 214-00-8913-6 от 29.09.2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като по същите е постановено процесното Решение № 1040-21-793/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град.

С Решение № 1040-21-793/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-8913-4 от 29.09.2022 г., с което е отменено Разпореждане № 214-00-8913-1/11.05.2020г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, Разпореждане № 214-00-8913-5 от 29.09.2022 г., с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО и Разпореждане № 214-00-8913-6 от 29.09.2022 г., с което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено Д. К., да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 09.04.2020 г. до 08.02.2021 г. в размер на в размер на 7737.66 лв.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните от страните писмени доказателства.

По делото е прието заключение от съдебно-графологична експертиза, допусната по искане на жалбоподателя, което не е оспорено от страните и се цени от съда като добросъвестно и компетентно. От същото се установява, че подписите в трудовата книжка на жалбоподателя и заповедта за прекратяване на трудовите правоотношения, отнасящи се до „Интерпроект БГ“ ЕООД, са положени от едно лице, различно от лицето, изпълнило подписите в трудовия договор от 2019 г., и различно от лицето, положило подписите от името на С. Г. С. в Декларация и образец от подпис от управителя на дружеството в ТР, както и, че подписът за работодател в трудов договор от 2019г., е положен лице, различно от лицето изпълнило подписите от името на С. Г. С., в Декларация и образец от подпис на управителя на „Интерпроект БГ“ ЕООД в ТР.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетели са разпитани Л. И. К. и В. И. Е.-К.. Първият свидетел дава сведения, че от септември 2019 г. са работили заедно със жалбоподателя, като задълженията на Д. К. са били да прави рекламни брошури в магазина, а свидетелят се е занимавал със стоките разписки, фактурите. Твърди, че дружеството е имало ведомост за работна заплата, тя е била осигурявана и, че са получавали обезщетения за безработица. Вторият свидетел – В. Е.-К. твърди, че със Д. К. са израснали в един квартал и са работили заедно. Същата не е служител на „Интерпроект Бг“ ЕООД, а е правила брошури, за които е издала фактура на фирма „Пап тех“. Показанията на свидетелите съдът кредитира като непротиворечиви и ще

бъдат обсъдени във връзка с останалия доказателствен материал.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърдените разпореждания са издадени от ръководител на осигуряването за безработица в ТП на НОИ –С. град. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, а именно: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: 1. имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; 2. не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; 3. не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава.

За да е налице право на парично обезщетение за безработица, следва кумулативно да са налице законоустановените предпоставки в чл. 54а, ал. 1 от КСО. По смисъла на тази разпоредба определящ за преценка на правото на парично обезщетение за безработица е моментът на прекратяване на осигуряването на лицето. Изискването да не бъде упражнявана трудова дейност касае периода след датата на прекратяването на правоотношението. Началната дата за отпускане на парично обезщетение за безработица е датата на последното прекратяване на трудовото правоотношение, съгласно чл. 54а, ал. 4 от КСО.

Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството „осигурено лице“. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето,

което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно освен, че лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Твърденията, че Д. К. е полагала труд и е била осигурявана от „Интерпроект БГ“ ЕООД са недоказани.

Във връзка с твърдяното в жалбата, че работникът не следва да търпи негативни последици от невнасянето от страна на работодателя на осигурителни вноски, след като е полагал труд, следва да се посочи, че последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед

възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства. Именно в тази връзка и при изпълнение на предоставената им законова възможност, контролните органи на НОИ са извършили и последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, при които са установени нови факти и обстоятелства относно осигурителя „Интерпроект.БГ” ООД, които са от съществено значение за правото на паричното обезщетение на К..

Защитната теза на жалбоподателя се основава на сключения трудов договор, който както вече се посочи не е достатъчен да се приеме за възникнало осигурителното правоотношение. Освен това неговата автентичност е отречена посредством проведената съдебно-графологична експертиза, надлежно приобщена към доказателствената съвкупност по настоящото дело. Съгласно приетото без оспорване заключение на вещото лице подписите за работодател в Трудов договор № 21/02.09.2019 г. е положен лице, различно от лицето изпълнило подписите от името на С. Г. С., в Декларация и образец от подпис на управителя в „Интерпроект Бг“ ЕООД в ТР. Подписите в трудовата книжка на жалбоподателя и Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение № 001/09.03.2020 г., отнасящи се до „Интерпроект Бг“ ЕООД, са положени от едно лице, различно от лицето изпълнило подписите в трудовия договор от 2019 г., и различно от лицето положило подписите от името на С. Г. С., в Декларация и образец от подпис от управителя на дружеството в ТР.

Дадените от експертизата отговори кореспондират с останалите приети по делото доказателства, като в случая от извършена проверка на „Интерпроект БГ“ ЕООД от контролен орган на НОИ, обосновано е прието, че лицата, за които от дружеството са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в периода от м. 01.2018 г. до м. 01.2022 г. вкл., не са извършвали трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО. Не са установени данни за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за финансовия период от 2017 до 2021 г.,

дружеството няма регистрирани фискални устройства и декларирани търговски обекти; установени са данъчно-осигурителни задължения като е образувано изпълнително дело и са наложени обезпечителни мерки, както и че данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подадени по електронен път с КЕП. Установените обстоятелства категорично не обуславят изплащането на възнаграждения в размери на осигурителния доход на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. Липсата на данни за реално упражнявана трудова дейност като императивна предпоставка за възникване на осигуряване /чл. 10, ал. 1 от КСО/ има за правна последица неоснователността на подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Установените по делото фактически положения водят до несъмнен извод за липсата на осъществяване на търговска дейност от дружеството-работодател, от което следва, че няма как Д. К. реално да е упражнявала трудова дейност, респективно за нея не са били дължими осигурителни вноски, които условия са сред основните елементи от фактически състав за определяне на правото на парично обезщетение по чл. 40, ал. 1 от КСО.

Всъщност единствените подкрепящи тезата на жалбоподателя доказателствени източници са изявленията на свидетелят Л. К., чиито показания съдят преценява с оглед нейната евентуална заинтересованост (арг. чл. 172 ГПК, вр. чл. 144 АПК). В с.з. свидетелят заявява, че трудовото възнаграждение е получавано всяка седмица на ръка, без полагане на подпис. На следващо място, служебно известният съдебен акт (Решение № 1998 от 28.03.2023 г. на АССГ по адм. д. № 11496 по описа за 2022 година) потвърждава, че в сходна административна процедура по възстановяване на суми за обезщетителни плащания е отречено качеството „осигурено лице“ на К. и по идентичен с жалбоподателя начин са и заличени подадените по реда на чл. 5, ал. 4 КСО осигурителни данни за периода от 04.09.2019 г. до 08.04.2020 г. вкл. Поради това и изявленията на свидетеля, че с Д. К. са били колеги и са работили заедно във въпросния стопанисван от дружеството офис, се възприемат от настоящия съд с ниска степен на достоверност. Вместо това, всички други събрани в административното и съдебното производство доказателства категорично опровергават тезата, че Д. Б. К. е полагала труд по трудовото си правоотношение с „Интерпроект Бг“ ЕООД с вид осигурен „01“ за периода от 04.09.2019 г. до 08.03.2020 г. с код за вид осигурен „01“ и за периода от 09.03.2020 г. до 08.04.2020 г. с код за вид осигурен „27“.

Заличените данни по чл. 5 ал. 4, т. 1 КСО – за осигурителен стаж и доход от правомерно са възприети от ответника като обстоятелства,

субсумиращи се в хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО, предвиждаща възстановяване на добросъвестно получените от К. парични обезщетения за безработица за периода от 09.04.2020 г. до 08.02.2021 г. в размер на в размер на 7737.66 лв.

По горните съображения настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. град и потвърдените с него разпореждания на ръководителя на осигуряването за безработица, са издадени при спазване на материалноправните изисквания за законосъобразност, и не страдат от други пороци по чл. 146 от АПК, поради което и жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд –София град, III отделение, 55 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. К. срещу Решение № 1040-21-793/17.10.2022 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което са отхвърлени жалбите на Д. Б. К. срещу Разпореждане №№ 214-00-8913-4 от 29.09.2022г., 214-00-8913-5 от 29.09.2022г. и 214-00-8913-6 от 29.09.2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица и са потвърдени Разпореждане №№ 214-00-8913-4 от 29.09.2022г., 214-00-8913-5 от 29.09.2022г. и 214-00-8913-6 от 29.09.2022г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Д. Б. К., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ-С. град сумата в размер на 100 /сто/ лв. представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: